

Donderdag 10 mei 2018– Hemelvaart

Gelezen: Handelingen 1 : 1 – 11

Hoe stelt u zich Jezus' hemelvaart voor?

Als een soort raket die opstijgt van de aarde. U heeft die beelden ongetwijfeld wel eens gezien van de lancering van een ruimte­raket, die dan recht omhoog opstijgt, en hoe verder omhoog, steeds kleiner wordt voor het oog. Totdat het stipje helemaal niet meer te zien is. Een beetje kinderlijk misschien, maar zo gaat het toch vaak, dat je je probeert voor te stellen hoe het ongeveer gegaan moest zijn. Hier beneden is de aarde. Daar boven de hemel. En Jezus is zo opgestegen naar de hemel.

Zo staat het ook in de geloofsbelijdenis: dat Jezus is 'opgevaren naar de hemel'. Het woord 'hemelvaart' lijkt ook wel op 'ruimtevaart'. En deze gedachte is zo gek ook weer niet, want Lucas vertelt in Hand. 1:10, dat toen Jezus wegging, de discipelen hun ogen naar de hemel gericht hielden. Zij zagen Jezus van hen weg gaan en bleven hem nastaren, totdat Hij steeds kleiner werd en zij Hem niet meer zagen.

Maar deze gedachte, deze voorstelling van de hemelvaart van Jezus, klopt eigenlijk niet. En wel om twee redenen. De eerste is, dat ik geloof dat de hemel niet alleen een plaats daar ergens boven in de wolken is, maar de hemel omringt ons hier op aarde. De hemel is veel dichterbij dan wij denken. De tweede reden is, dat Jezus niet is opgevaren, maar, zoals Lucas in vers 9 en 11 vertelt, opgenomen is. De hemelvaart van Jezus is geen ruimtevaart, maar Zijn opname in de hemel.

Lucas vertelt dat Jezus zijn discipelen heeft meegenomen naar de Olijfberg. De Olijfberg is gelegen ten oosten van de stad Jeruzalem, op een sabbatsreis van de stad verwijderd. De joden mochten op sabbat niet meer dan 2000 el lopen, zo'n 880 meter. De berg viel daar nog binnen. Jezus was vaak op de Olijfberg te vinden. Hij ging daar vooral naar toe om te bidden.

Als Hij daar zo met de discipelen is, stellen ze Hem de vraag of God het koninkrijk voor Israël gaat herstellen. Ze voelen aan dat er iets bijzonders staat te gebeuren. Is dit dan het moment waarop Jezus officieel in Jeruzalem het koningschap gaat aanvaarden.

Zullen ze getuigen zijn van zijn inhuldiging als koning van Israël? Nee, dat gebeurt niet.

De discipelen zullen de Heilige Geest ontvangen en de wereld ingaan met het evangelie.

De inhuldiging op aarde als koning wordt uitgesteld.

Eerst moeten de discipelen de wereld ingaan als herauten van de koning. En als Jezus hen deze taak opgedragen heeft, wordt Hij van hen weggenomen. Er komt een wolk en die onttrekt Hem aan het zicht.

Een wolk. Maar het is geen gewone wolk. Het is de wolk van Gods aanwezigheid. Die wolk was er in de tijd van Mozes, bij de woestijnreis van de Israëlieten, overdag zichtbaar in de wolkkolom en 's nachts in de vuurzuil. Later, bij de inwijding van de tempel, onder de regering van Salomo, kwam de wolk neer op het moment dat God aanbeden werd. De wolk was een teken van Gods aanwezigheid. Later toen het volk ongehoorzaam werd en andere goden ging dienen, kwamen de afgodsbeelden

ook in de tempel terecht. De heilige wolk kon toen daar niet langer verblijven. En dan lezen we in Ezechiël dat de wolk van God de tempel verlaat, en zich verplaatst naar de berg aan het oosten van de stad Jeruzalem. Deze berg is de Olijfberg. Dat is de reden waarom Jezus zo vaak op deze berg aan het bidden. Dan verkeerde Hij op een bijzondere manier in de tegenwoordigheid van God.

En nu gaat Jezus deze bijzondere wolk binnen. De wolk vormt de toegangsdeur tot de hemel. De deuren van de hemel openen zich.

De opname van Jezus in de hemel sluit dus zijn werk op aarde af.

Jezus is in de hemel, maar wij bevinden ons hier op aarde, met alle gebrokenheid, met zorgen en moeiten.

Wat voor troost zit er voor ons in de hemelvaart van Jezus? Hij lijkt verder weg dan ooit. Maar dat is een misvatting. De hemel is niet daar boven, ver weg bij ons vandaan, de hemel is veel dichterbij dan wij denken. Wij worden hier op aarde door de hemel omringt. Vanuit de hemel kan Jezus het leven van mensen op aarde binnenkomen. Hoe kan dat? Omdat de hemel de aarde op zo'n manier omgeeft, dat iemand die in de hemel is overal op aarde aanwezig kan zijn.

Dat is voor ons een geweldige troost. Door Zijn hemelvaart is Jezus ons meer nabij gekomen. Hij is in de hemel, die ons hier omringt. We hoeven niet naar een

bepaalde plek op aarde te reizen om Hem te ontmoeten.
Maar waar we ons bevinden, daar is Hij te vinden.

Het feest van Hemelvaart luidt een andere fase van ons geloof in.

Met Hemelvaart vieren we dat Jezus ons voortaan vanuit de wolk van Gods aanwezigheid zal leiden en leren, troosten en bemoedigen.
Maar het kan in ons leven en in ons geloof een heel proces van vallen en opstaan zijn om dat te ervaren.

Al zingen we daarover, al belijden we ons geloof: je kunt het gevoel hebben dat Jezus ver weg is.

Zo ver weg dat je niks van Hem ervaart.
Maar, zegt Jezus, blijf op je plek totdat je vanuit de hemel met kracht bekleed wordt.

Vandaag vieren we het feest van Hemelvaart.
Op zoveel momenten in ons leven kunnen we naar de hemel staren en ons afvragen: Waar bent U? Help me!
Geef me kracht. Schenk mij de kracht van uw Geest.

Tegelijk mogen we diep van binnen de stille zekerheid hebben dat Jezus vanuit de hemel met ons bezig blijft.

Gods Geest zal ons leren wat we zullen doen op onze levensweg.

Een levensweg waarop we zo vaak verlangend naar de hemel kijken.

Maar hemelvaart betekent ook: dat we met onze eigen verantwoordelijkheid worden geconfronteerd. Blijf niet naar de hemel staren.

Laat in woorden en daden Gods liefde zien.

Zou dat de betekenis van Hemelvaart voor ons kunnen zijn?
Blijf niet naar de hemel kijken, deel uit van Gods liefde.

En steeds klinkt daarbij de bemoediging – al heeft Hij ons verlaten, Hij laat ons nooit alleen.

Loosdrecht, Gereformeerde Kerk
ds. Hillegonda Ploeger